

[Torben Rechendorff]

målet med dette her skulle være, at nu blev vi katolske i hovedet i den danske folkekirke – så havde jeg ikke fremsat det lovforslag, jeg i sin tid fremsatte, og så havde jeg ikke på Det Konservative Folkepartis vegne tilkendegivet, at vi nu stemmer for at gøre ordningen permanent.

Hvad vil det sige, at man takket være denne lille lovændring bliver katolske i hovedet?

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jo længere tid, fru Birthe Rønn Hornbech talte, des mere usikker blev jeg med hensyn til, om den tale, fru Birthe Rønn Hornbech holdt, også dækker synspunkterne i Venstre. Jeg følte, der var et stort modsætningsforhold imellem den måde, det blev udtrykt på, og hvad man i øvrigt har stået inde for, og som jeg har opfattelsen af at Venstre også står inde for i forhold til samvær imellem folkeslag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg er da glad for, at alt, hvad vi siger herinde, bliver trykt og om just ikke kommer i avisen, så dog i Folketingstidende, for når man læser det i morgen, vil man kunne se, at de holdninger, der bliver givet udtryk for, er dem, vi giver udtryk for under behandlingen af alle lovforslag, nemlig at vi er mod for meget lovgivning, for meget bureaukratisering, for meget centralisering og for meget ufrihed. Og vi synes godt om mellemkirkeligt arbejde, hvis det er en frivillig sag for de enkelte menigheder.

Det var det, jeg sagde, og det står vi inde for stadig væk. Sådan er den sag.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Men det forstår jeg sådan set godt, og jeg er enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at det da er godt, at det, vi siger, bliver trykt, skønt det er et spørgsmål, om det gælder uden videre, men det bliver det i hvert fald.

Men det, jeg gerne ville have svar på, var, hvordan den danske folkekirke, ved at vi nu formaliserer det, vi lavede i 1989, bliver katolske i hovedet.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen det vil man også kunne læse i Folketingstidende i morgen. I forbindelse med et spørgsmål til ministeren om, hvordan man ville undgå, at Det Mellemkirkelige Råd bliver en synode, sagde jeg, at vi nødigt skulle blive for katolske i hovedet. Det er, fordi jeg synes, det dér med synode lugter sådan lidt af at være katolsk i hovedet. Den opfattelse har jeg nu gang.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Det må skyldes manglende kendskab til den romersk-katolske kirke.

Formanden:

Fru Hanne Thanning Jacobsen i ordfører-rækken.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Socialistisk Folkepartis tilslutning i 1989 til lovforslaget om Det Mellemkirkelige Råd skyldtes, at vi var godt tilfredse med, at det forudgående, selvbestaltede mellemkirkelige råd på den måde blev afløst af et mere officielt råd.

Vi støttede forslaget dengang, og vi støtter derfor også, at rådet og de tilsvarende stiftsudvalg med dette forslag bliver permanent. Men vi lægger selvfølgelig vægt på frivilligheden for det enkelte menighedsråds deltagelse. Som det vil være bekendt for de tilstedeværende ordførere i hvert fald, har vi i SF været optaget af grundlovens § 68: »Ingen er pligtig at yde personlige bidrag til nogen anden gudsdyrkelse end den, som er hans egen.«

På den baggrund accepterede vi økonomisk støtte til det centrale arbejde, men jeg synes, det er en anden sag med det lokale, og derfor er jeg betænkelig ved den ministerbemyndigelse, der ligger i dette forslags § 12.

Jeg er ligeledes lidt forbeholden over for et par af de 14 punkter, der i § 2, stk. 1, beskriver, hvilke udgifter der kan afholdes af kirkekas-sen.

Nr. 10 om rådsmedlemmers kursusdeltagelse kan, som reglen er udformet, så vidt jeg kan se, give carte blanche til alt, hvad der bliver kaldt kursus, og uanset hvem der er arrangør.